

Scénář k rozhlasové reportáži - JANA DŘÍZHALOVÁ

1. vstup - VAŠEK

Jana Dřízhalová se narodila v roce 1947, život prožila v Týnci nad Sázavou a pochází z křesťanské rodiny. Už od malička má ráda hudbu, proto pro ni byla jednou z nejdůležitějších osob její učitelka zpěvu.

Pamětník: 8s

3:10 - 3:18 *Od 2. do 4. třídy a ta mě brala i k sobě domu a vždycky jsme si spolu zpívaly, i dvojhlasně.*

2. vstup - VICTOR

Byla vždycky vzornou studentkou. Kvůli víře jí ale nedovolili studovat na žádné střední škole.

Pamětník

10:26 - 10:48 22s *Já jsem se hlásila celkem na osm míst různých škol a odevšad mně bylo zamítnuto, odevšad rodiče dostávali zamítnuté odpovědi, prostě tatínek věděl proč, byli jsme nábožensky založená rodina, křesťanská rodina.*

3. vstup - KAČKA

V 15 letech nastoupila do svého prvního zaměstnání. Pracovala v lékárně jako pomocná síla. Její první výplata byla 360 Kčs. Koupila si za ni svou první kytaru. Práce v lékárně rozhodně nebyla jednoduchá.

Pamětník

15:39- 15:59 20s *V lékárně jsem dělala všechno, co prostě ta lékárna tehdy jako potřebovala, že jo. Od štípání dříví, skládání uhlí, zatápění, mytí oken, uklízení, mytí nádobí a lékovek později, stírání prachu z regálů, vytírání podlahy.*

4. vstup - VAŠEK

Události srpna roku 1968 ji zastihly na cestě z práce domů. Všude byl zmatek a tak nestihla autobus a musela strávit noc v lékárně.

Pamětník

20:18- 20:28 10s *Přesto tam prostě drnčely, jak projížděly tanky nebo nějaký ty vozy, ruských sovětských vojsk.*

5. vstup - ANEŽKA

Svého prvního přítele, nynějšího manžela,

potkala už ve svých 17 letech na taneční zábavě v týneckém kulturním domě.

Jejich manželství je i po mnoha letech šťastné.

Pamětník

14:00- 14:07 7s *A tehdy na nás chlapci volali: „Holky,“ na ulici nás potkali, „pojdte k nám, my nemáme s kým tancovat.“*

6. vstup - LUCKA

Paní Dřízhalová vel i ráda hraje na kytaru. A ve volném čase taky ráda vaří.

Pamětník

01:40-1:43 2:21-2:32 14s *Hudba, zpěv, recitace a kytara. / Nejradši vařím klasický naše jídla český, ale byla jsem v Jugoslávii u mé tetičky v Bělehradu, ta mě naučila tak strašně dobrý jídlo, jmenuje se to džuveč.*

7. vstup - KAČKA

Jako životní motto si vybrala slova svého otce:

Pamětník

37:18 - 37:24 6s. *Učte se a pracujte, tak abyste se nikdy nestyděli pod svou práci podepsat.*